

det vil. have Silkeborg til en Kjøbstad, vil drive det frem til en Kjøbstad; den gaaer alt-
saa ud fra en Forudsætning, som er os imod,
og hvorfor jeg raader til ikke at skaffe Silke-
borg til Kjøbstad. Det, at man paastaar, at
en Kjøbstad er en nyttig Ting her i Landet,
og søger i dette Tilfælde at gjøre den til en
nødvendig Ting ved at lukke Pungen for Silke-
borg, om det ikke vil blive til Kjøbstad, det er
det, jeg finder anstødeligt ved den hele Sag;
jeg siger, at det er ikke rigtigt, ja, det er ikke
engang Ret.

Da den ærede Minister meente, at jeg ikke
ganske rigtig havde anført, hvad Indholdet var
af Justitsministeriets Uttringer, skal jeg med
den høitærede Formands Tilladelse tage mig
den Frihed at læse dem op: „Justitsministeriet
har imidlertid meddeelt, at det, saalænge Plads-
sen ikke er Kjøbstad, ikke kan ansee sig besøjet
til at indlemme den i Kjøbstadsassurancen“ —
see det er meget rigtigt, det kan det ikke ansee
sig besøjet til; men nu kommer det, som er det
Befynderlige: „Ei heller har Justitsministeriet
seet sig istand til ved noget almindeligt Tilfagn
at aabne Handelspladsens Beboere Afgang til
Laan af offentlige Stiftelses og Umyndiges
Midler, i hvilken sidstnævnte Henseende det
navnlig har bemærket, at saalænge Silkeborg
ikke er oprettet til Kjøbstad, maae Forholdene
der formodes at befinde sig i en Udviklingsstil-
stand“ — men er det ikke godt, er det ikke
netop det, som giver Sikkerhed, at den er i en
Udviklingsstilstand? Dersom det var en Kjøb-
stad, som gik tilbage, vare de offentlige Mid-
ler da mere sikrede, og have vi seet Justits-
ministeriet holde Haanden paa Pulsen af en
Kjøbstad og sige: „Nu gaaer den Kjøbstad til-
bage, og nu maae der ikke laanes flere Mid-
ler ud i den“. Nei, Justitsministeriet og Lov-
givningen har ganske simpelt i saa Henseende
holdt sig til sine Taxationer, og Eiendomsvær-
dien er bleven fastsat netop, eftersom der var
Fremskridt eller Tilbagekridt. Dersom Justitsmi-
nisteriet siger: Formedelft det store Fremskridt, der
er i Silkeborg, ere vi ængstelige for at komme til
at sætte for mange Penge deri, da vi troe, at
man overvurderer Eiendommens Værdi, saa
kunde jeg begribe det; men dersom det er Nes-

ningen, at Silkeborg, ved at gjøres til Kjøb-
stad, vil nedfattes i Værdi, saaledes at man
ikke længer skal ængstes over, at der bliver for
meget Haab tilbage, og at der bliver taxeret
for høit, saa er det syndigt at hjælpe denne
Plads til at blive en Kjøbstad — jeg gjentager
de nylig oplæste Ord: „maae Forholdene der
formodes at befinde sig i en Udviklingsstilstand“,
— det er det, som Justitsministeriet ikke kan
lide, at der er Noget, der er i en Udviklings-
stilstand — „og at dens faste Eiendomme, om
de end for Tiden kunne afhændes til passende
Priser, derfor ikke kunne antages at have er-
holdt en saa konstant Værdi, at der haves
betryggende Sikkerhed for, at de ikke ved senere
tilfødende uheldige Konjunkturer vilde synke
betydeligt i Pris“. Hvilken Eiendom i Landet
kan efter denne Anskuelse faae de Penge, som
Justitsministeriet raader over? Skulde man
ikke troe, at dette var udfiret af en gammel
Protokol, som var 150 Aar gammel, skulde
man troe, at der laae saadanne Betragtninger
imellem, som have gjort sig gjældende i de sidste
100 Aar med Hensyn til Taxation, med Hensyn
til Værdi og med Hensyn til det Kjøb-
stad, man har dertil? Nei, men jeg har ogsaa
det Haab, at dette er en gammel Erklæring
fra Justitsministeriet, som er søgt op i Silke-
borgs Barndom.

Jeg skal dernæst ogsaa tage mig den Frihed
at oplæse det, der angaaer Haandværkerne, for
at vise, jeg kunde sige, den grændseløse Naivitet
— og det skulle vi takke den ærede Inden-
rigsminister for — hvormed dette er kommet
frem for os; det er virkelig den rigtige Maade
at give os Meddelelser paa, men vi bør da ogsaa
benytte dem rigtig, det vil sige, holde os
fast til dem og forkaste Forslaget. Det hedder
om Haandværkstanden saaledes: „Med Hensyn
til den Indflydelse, som Handelspladsens Over-
gang til Kjøbstad kunde have for dens Haand-
værkstand“ — der er nu allerede kommet en
Haandværkstand, den danner sig saaledes, for
at leve paa Andres Bekostning til egen For-
deel — „har Kommunalbestyrelsen henvendt sig
til, at næsten alle de der boende Haandværkere have
undertegnet det til Ministeriet i sin Tid indgivne
Andragende om denne Foranstaltnings Sværksæt-